

er summen af det hele, at vi ikke er kommet et bedre sted hen.

Formanden:

Hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil have lov at sige tak til SF for at rejse debatten om forberedelsen til NATO-topmødet i Prag i november og også tak til ministeren for besvarelsen.

Når vi i dag diskuterer, hvordan Danmark skal bruge sin indflydelse i perioden op til NATO-topmødet, vil Venstre tage udgangspunkt i fem områder.

For det første skal vi udvikle NATO-alliancen, så den giver et holdbart militært svar på fremtidens trusselsbilleder. Blandt de to mest fremtrædende må nævnes udviklingen og spredningen af masseødelæggelsesvåben – et område, hvor Irak, Iran og Nordkorea skiller sig ud på en ubehagelig måde – og terrorisme. Der er behov for en analyse af missilskjold, efterretningsvæsenets opgaver, våbenkontrol, således at eksport undgås. Hvad gør vi med organisationer som Al-Qaida, Hamas og Hizbollah? Der er behov for en definition af, hvad terrorisme er? Der er behov for analyse af, hvordan vi forebygger, hvilke efterretninger vi har behov for, og hvilke små avancerede specialenheder der er behov for til at kunne klare flere brændpunkter på én gang.

For det andet skal vi udvikle NATO-alliancen, således at den integrerer og fastholder relationer til de øst- og centraleuropæiske lande, som kan bidrage til at øge alliansens styrke og sikkerhed.

Kl. 16.05

Udvidelsen er det mest synlige ved topmødet. Venstre bifalder en ambitiøs udvidelse med formentlig syv lande, hvor vi selvfølgelig ser specielt frem til de tre baltiske landes entré. Det er en vigtig milepæl for Europas sikkerhed, der hermed bliver passeret.

Der vil givetvis også være lande, som efter topmødet i Prag ønsker optagelse i NATO. Venstre opfordrer regeringen til at arbejde for, at Partnerskab for Fred-samarbejdet fortsættes, således at NATO til stadighed står som en samarbejdspartner for lande, som ikke kommer direkte med. Vi må ikke lade nogen i stikken, som ønsker relationer til NATO.

For det tredje skal vi udvikle samarbejdet mellem NATO og de øvrige sikkerhedspolitiske spillere, således at NATO står som verdens beslutsomme militæralliance med et fair ansigt og ikke som en potentiel og aggressiv fjende. Forholdet til Rusland bliver mere og mere præget af respekt og tillid. Rusland har været en væsentlig bidragyder i Afghanistan og fortjener inddragelse i NATO's beslutninger. Linjerne fra Reykjavik tegner rigtigt, og præsident Bushs efterfølgende besøg hos præsident Putin viser, at tilliden øges, hvilket må bifaldes. For de øvrige sikkerhedspolitiske spilleres vedkommende er åbenhed og gennemsigtighed nøgleord for NATO's opgave.

For det fjerde skal vi fra et NATO-perspektiv fastholde EU på behovet for politiske beslutninger, så ESDP-samarbejdet bliver effektivt og samordnet med det øvrige NATO for så vidt angår udstyr, procedurer og øvelser. Danmark har med EU-forsvarsforbeholdet et handicap med hensyn til at kunne påvirke ESDP's udvikling. Vi må dog påpege, at idet EU-landene stiller samme styrker til rådighed til både EU og NATO, er Danmark forpligtet til som NATO-land at presse på for at sikre, at prioriteringen af styrker mellem EU og NATO altid vil blive med NATO som førsteprioritet. Selv om Danmark har et EU-forsvarsforbehold, har vi stadig væk en stærk legitim interesse i, at ESDP-samarbejdet bliver effektivt, således at det også bliver til gavn for NATO.

Endelig for det femte: Vi skal sikre, at balancen imellem Europas og USA's militære kapacitet genoprettes ved udbygning af fælleseuropæiske ressourcer, således at NATO-medlemmernes gensidige respekt fastholdes. Erfaringerne fra Kosova og Afghanistan viser med tydelighed en væsentlig forskel på USA's og Europas militære evner. Det er med CNN på sidelinjen heldigvis uholdbart at føre krig med urimelige civile tab, og med sædvanlig sans for scenesættelse har USA formået at udvikle supereffektive våbensystemer, der rammer sine mål med meters nøjagtighed, så man dermed også undgår civile tab. Vi har i Europa en opgave at gøre for at kunne leve op til den udvikling, hvilket jeg eventuelt kunne uddybe senere.

Med hensyn til de områder, som her er taget op, vil vi på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende: